

N:o 76.

Af herr P. G. Petersson i Brystorp, angående ytterligare ersättning af statsmedel till egare af skattefrälsehemman, hvars ränta icke blifvit af statsverket inlöst.

Genom kongl. förordningen den 11 september 1885 stadgades, att de räntor å skattefrälsehemman, hvilka genom köp, byte eller gåfva kommit från kronan i enskild persons eller verks, menighets eller inrättnings ego och icke blifvit med jordeganderätten förenade, skulle, i mån som vederbörande egare derom framstälde anbud, för statsverkets räkning inlösas.

Egare af skattefrälsehemman, hvilkas ränta sålunda blifvit af staten inlöst, hafva derigenom, och då hemmanen i och med denna inlösen erhållit kronoskatte natur, dels berättigats att erlægga räntan efter omsättning i penningar och fixering samt dels kommit i åtnjutande af den beslutade afskrifningen med 30 procent å grundskatterna i likhet med öfriga skattehemman.

I skrifvelse till Kongl. Maj:t den 5 juli 1887 är anfördt, det Riksdagen ansett, att enahanda förmån, som genom afskrifning af 30 procent å grundskatterna blifvit innehafvare af öfriga skattehemman beredd, äfven må komma egare af skattefrälsehemman till del, äfvensom att desse skattskyldige må af staten tillerkännas en ersättning, motsvarande 30 procent af värdet af de skattefrälseräntor, de till räntegarne utgifva, och att denna skattelindring skulle beräknas från början af år 1888.

I Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 3 februari 1888 är bland annat föreskrifvet, att egare af skattefrälsehemman, hvars skatte-

frälseränta innehafves under enskild eganderätt och icke är af statsverket inlöst, må från och med år 1888 af statsmedel erhålla ersättning med 30 procent af denna ränta.

Af förestående inhemtas, dels att skattefrälsehemman, hvars ränta blifvit af staten inlöst, erhållit kronoskatte natur samt erhållit 30 procent skatteafskrifning, och dels att egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta ännu utgår till enskilde, erhålla godtgörelse från staten med 30 procent af nämnda ränta; således fullt likställda med öfriga hemman, som kommit i åtnjutande af skattelindring. På grund häraf får jag vördsamt anhålla, det Riksdagen måtte besluta,

att, i händelse Riksdagen skulle bifalla ytterligare afskrifning på grundskatterna, denna förmån äfven måtte tillkomma egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseräntor fortfarande innehafvas under enskild eganderätt, på så sätt, att staten ytterligare bidrager till denna räntas utgörande med lika procent, som på grundskatterna kommer att afskrifvas, i enlighet med, och i den ordning, som i förut åberopade Kongl. Maj:ts kungörelse af den 3 februari 1888 om den hittills utgående ersättningen till egare af skattefrälsehemman föreskrifves.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1889.

P. G. Petersson.
